

STORTINGET

Innst. 190 L

(2020–2021)

Innstilling til Stortinget
frå næringskomiteen

Prop. 137 L (2019–2020)

Innstilling frå næringskomiteen om Lov om endringar i deltakerloven og havressurslova (endringar i kvotesystemet)

Til Stortinget

1. Samandrag

Nærings- og fiskeridepartementet legg i lovproposisjonen fram forslag til endringar i lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakarlova) og lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova).

Formålet med forslaga er å leggje til rette for at fiskeriforvaltninga kan følgje opp dei tiltaka i Meld. St. 32 (2018–2019) Et kvotesystem for økt verdiskaping (kvotemeldinga) som Stortinget har slutta seg til.

Stortinget har gjennom vedtak 549–559 (2019–2020) slutta seg til dei fleste av tiltaka i kvotemeldinga, jf. Innst. 243 S (2019–2020). Mellom dei tiltaka det vart gjort framlegg om i meldinga, og som kravde lovendring, er det berre to (kvotelageret til fellesskapet og næringsfinansiert kondemneringsordning) som Stortinget ikkje har gjeve si tilslutning til, jf. særleg stortingsvedtak 550, 556 og 559 (2019–2020). Desse to tiltaka har derfor ikkje fått særleg omtale i proposisjonen.

1.1 Behovet for lovendringar

I kapittel 2.2 i proposisjonen går departementet gjennom dei overordna omsyna bak forslaga i kvotemeldinga og omtaler kva innverknad dei vil kunne ha på lovteksten. I kapittel 2.3 går departementet gjennom dei tiltaka i kvotemeldinga som departementet foreslår å forankre i ei ny eller endra lovføresegn, og i kapittel 2.4

gjev departementet ei kort oversikt over tiltak i kvotemeldinga som har tilstrekkeleg forankring i gjeldande lovverk, og som derfor ikkje treng ny lovheimel. I kapittel 2.5 gjev departementet ei oversikt over andre forslag til lovendringar.

Det går fram av innleiinga til kapittel 3 i kvotemeldinga at dei foreslegne tiltaka skal balansere ei rekke ulike og dels motstridande omsyn:

- Samfunnsøkonomisk effektiv utnytting av fiskeriressursane.
- Eit kvotesystem som næringa, kystsamfunna og resten av samfunnet oppfatar som legitimt.
- Føreseielege rammevilkår for næringsaktørane.
- Eit robust juridisk rammeverk som gjev tilstrekkeleg handlingsrom for styremaktene.
- Betre utnytting av eksisterande fangstkapasitet.
- Eit enklare og meir transparent kvotesystem.
- Eit kvotesystem som gjev insentiv til varleg fangst, og som reduserer verditap og matsvinn.

Ingen av dei aktuelle tiltaka vil vere til hinder for at staten på eit seinare tidspunkt innfører nye tiltak, eller erstattar dei foreslegne ordningane for å auke bidraget frå næringa til staten, på vegner av det fellesskapet. Ein viser til havressurslova § 2: «*Dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet i Noreg.*»

1.1.1 Oversikt over tiltak som krev lovendring

Stortinget har i si handsaming av kvotemeldinga i all hovudsak slutta seg til dei tiltaka i kapittel 3.1, 3.2 og 3.3 som krev lovendring, men ikkje til dei tiltaka i kapittel 3.4 (næringsfinansiert kondemneringsordning) og kapittel 3.8 (kvotelageret til fellesskapet) som krev lovendring. Det er derfor berre nødvendig med lovendringar

gar for å følgje opp tiltak i kapittel 3.1, 3.2 og 3.3 i kvotemeldinga.

1.1.2 Forenkling i grunnsystemet

I kapittel 3.1 i kvotemeldinga foreslår regjeringa følgjande tiltak:

- Årlege deltakarrettar og spesielle løyve vert erstatta av eit felles fiskeriløyve.
- Det enkelte fartøyet sin del av disponibel kvote kjem fram av kvotefaktorar tildelte til fartøy med relevant fiskeriløyve (faste kvotefaktorar).
- Dynamiske kvotefordelingsmekanismar vert erstatta av ei fast fordeling.

Stortinget har i hovudsak slutta seg til desse tiltaka. Departementet vil foreslå lovendringar for å følgje opp tiltaka i strekpunkt 1 og 2.

Departementet viser til forslag til endringar i deltakerloven §§ 12–15 og § 21 og havressurslova §§ 11 og 12.

1.1.3 Auka fleksibilitet i fisket

I kapittel 3.2 i kvotemeldinga foreslår regjeringa følgjande tiltak:

- Ein etablerer ei ordning for kvoteutveksling for ut- og innleige av kvotar innanfor eit kvoteår.
- Ein avgrensar kvoteutvekslingsordninga til ut- og innleige av maksimalt høvesvis 20 og 50 prosent av verdien av kvotane som fartøyet er tildelt.
- Ein etablerer ein sjølvfinansierande marknadsplass for å sikre effektiv, transparent og fleksibel kvoteutveksling.

Stortinget har i hovudsak slutta seg til desse tiltaka, men fleirtalet i komiteen har ein merknad om at maksimal netto innleige (innleige minus utleige) som hovudregel skal avgrensast av kvotetaket i dei fiskeria som er omfatta av strukturkvoteordningar, og for den fartøygruppa der det enkelte fiskeriet inngår. Leigeordninga er ikkje meint som ei ekstra strukturordning, jf. Innst. 243 S (2019–2020) punkt 2.5.

Departementet viser til forslag til endringar i havressurslova § 14 i proposisjonen.

1.1.4 Langsiktig tilpassing av fangstkapasitet

I kapittel 3.3 i kvotemeldinga foreslår regjeringa følgjande tiltak:

- Ein fører vidare gjeldande strukturkvoteordning med endra innretning.
- Ein fører vidare tidsavgrensinga i strukturkvoteordninga, nivået på kvotetaka, fartøygruppene om lag som i dag, men strukturkvoteordninga vil vere utan geografiske eller gruppespesifikke avkortingar til omfordeling i gruppa, utan krav om kondemnering og med fleksibilitet til å dele opp kvotepakker.

- Ein avkortar kvotefaktorane med 10 prosent ved bruk av strukturkvoteordninga. Strukturgevinsten frå avkortinga vert tilordna kvotelageret til fellesskapet. Bruk av strukturgevinsten skal verke nøytralt på kvotefordelinga, dvs. at utleige berre vil skje innanfor same gruppe.
- Fartøyeigar får høve til å søke om konvertering av strukturkvotar til kvotefaktorar som varer 15 år ut over no gjeldande tidsavgrensing.
- Ved konvertering fordeler ein delar av strukturgevinsten innanfor fartøygruppa.
- Konvertering vil vere frivillig for den enkelte.

Stortinget har slutta seg til nokre av desse tiltaka, til dømes forslaga om å føre vidare gjeldande strukturkvoteordning med endra innretning. Stortinget har ikkje slutta seg til forslaget om å opne for konvertering av strukturkvotar, men dette forslaget krev uansett ikkje lovendring. Stortinget har heller ikkje slutta seg til forslaget om at strukturgevinsten ved avkorting skal tilordnast kvotelageret, men har i staden i vedtak 551 (2019–2020) gjeve føringar på fordeling av strukturgevinst ved avkorting og ved utløpet av tidsavgrensinga i strukturkvoteordningane.

Departementet viser til forslag til endringar i deltakerlova § 15 i proposisjonen.

1.1.5 Andre lovendringar som følgje av kvotemeldinga

Departementet meiner det vil vere nødvendig å gje endringar i fleire andre lovføresegner som følgje av hovudendringane som er nemnde i kapittel 2.3.1–2.3.3 i proposisjonen. Mellom anna foreslår departementet å endre dei to lovføresegnene om bortfall og tilbakekalling av spesielle løyve i deltakerloven §§ 18 og 19, fordi departementet foreslår at føresegnene skal gjelde fiskeriløyve og kvotefaktorar, i staden for spesielle løyve.

I kapittel 2.4 i proposisjonen vert det omtalt tiltak som ikkje medfører lovendring.

1.1.6 Andre lovendringar

Enkelte lovføresegner i deltakerloven og havressurslova inneheld språklege feil eller referansar til andre lovføresegner som ikkje er oppdaterte. Departementet legg opp til å rette opp i dette.

Departementet viser til forslag til endringar i deltakerloven § 5 a og havressurslova §§ 23, 34, 49, 51 og 66.

1.2 Høyring

1.2.1 Generelt om høyringsfråsegnene og prosessen

Departementet har teke imot høyringsfråsegner frå totalt 28 høyringsinstansar.

Fleire av høyringsinstansane har nytta høvet til å ta opp att tidlegare fråsegner om kvotemeldinga. Departementet har berre i avgrensa grad vurdert høyringsfrå-

segner om tiltaka i kvotemeldinga, dersom dei har interesse for utforminga av lovteksten.

Departementet har lagt fram lovproposisjonen etter Stortinget si handsaming av kvotemeldinga, og utelate frå proposisjonen dei tiltaka i kvotemeldinga som Stortinget ikkje har slutta seg til. Ein praktisk konsekvens av dette er dessutan at lovforslaget vert lagt fram etter at Riksrevisjonen 28. april 2020 offentleggjorde konklusjonane frå si undersøking av kvotesystemet i kyst- og havfisket.

1.2.2 Sametinget si rolle

Sametinget har i brev 21. februar 2020 gjeve ei forsinka høyringsfråsegn der dei føreset at saka vert følgd opp med konsultasjonar.

Departementet har gjennomført konsultasjonar med Sametinget i forkant av at framlegginga av kvotemeldinga. Dette er omtala nærare i kvotemeldinga kapittel 7.6. Departementet har derimot ikkje funne grunnlag for å gjennomføre konsultasjonar med Sametinget om sjølve lovforslaget då dette etter departementets vurdering openbert fell utanfor konsultasjonsplikta. Lovforslaget er ei teknisk oppfølging av dei tiltaka i kvotemeldinga som krev lovendring, og som Stortinget har slutta seg til. I og med at departementet konsulterte om tiltaka i meldinga, kan departementet ikkje sjå at lovforslaget i seg sjølv rører ved samiske interesser på ein slik måte at det oppstår ei konsultasjonsplikt. Departementet har informert Sametinget om dette i eit eige brev.

1.3 Særskilde problemstillingar

1.3.1 Fullmakter til å fastsetje forskrift foreslås lagt til departementet i staden for til Kongen

Deltakerloven og havressurslova har i dag ei rekke føresegner som gjev enten kongen eller departementet kompetanse til å fastsetje forskrifter. Dersom ein ser på lovføresegnene departementet foreslår å endre, så legg deltakerloven kapittel III og § 21 denne kompetansen til kongen, medan havressurslova kapittel 3 legg kompetansen til departementet. Kongen har delegert vidare sin kompetanse til å fastsetje forskrifter etter deltakerloven kapittel III og § 21 til departementet, enten ved at kompetansen etter lova er delegert, til dømes som for deltakarforskrifta, eller ved at kompetansen til å endre forskrift fastsett av kongen er delegert, som er tilfellet for konsesjonsforskrifta. Den einaste kompetansen i dei aktuelle kapitla som kongen ikkje har delegert, er kompetansen til å kalle tilbake eller avgrense alle konsesjonar i ei heil gruppe i medhald av deltakerloven § 19.

Departementet foreslo i høyringsnotatet at lovføresegnene i deltakerloven kapittel III og IV og havressurslova kapittel 3 gjennomgåande legg kompetansen til å fastsetje forskrifter og til å kalle tilbake fiskeriløyve, til departementet.

Departementet foreslo å oppretthalde framlegget i høyringsnotatet om at dei aktuelle lovføresegnene gjev forskriftskompetanse direkte til departementet i staden for til kongen. Ingen av høyringsinstansane synest å ha gjeve uttrykk for at forskriftskompetansen bør ligge hos kongen. Dette forslaget vil langt på veg vere i samsvar med korleis den reelle situasjonen er i dag.

I høyringsnotatet tok departementet utgangspunkt i gjeldande lovgjeving ved utforminga av forslag til nye lovføresegner og lovheimlar. Nøgdande lovheimlar legg i liten grad føringar på forvaltninga si konkrete utforming av dei sentrale fiskeripolitiske ordningane som er omtala i kvotemeldinga, slik som strukturkvoteordningane, dei årlege deltakaravgrensingane i kystfiskeflåten og dei ulike konsesjonsordningane. Departementet har valt i relativt stor grad å følgje dette systemet i utforminga av nye lovføresegner om fiskeriløyve, kvotefaktorar og strukturkvoteordningar.

I lovproposisjonen foreslår departementet å ta inn i lova nokre fleire føresegner om enkelte av dei sentrale ordningane i løyve- og kvotesystemet, for eksempel kvotefaktorane som får ein ganske brei omtale i lovteksten, men også systemet med lukking av fiskeri. I tillegg vil ei ny ordning som kvoteutvekslingsordninga verte omtala i eigne lovføresegner. Lovverket vil etter dette i større grad enn tidlegare reflektere dei viktige ordningane.

1.3.2 Fiskeriløyve mv.

Dei langt fleste kommersielt viktige fiskeria er i dag underlagde eit eige krav om konsesjon eller årlege deltakaravgrensingar. Formålet med dette er å avgrensa deltakinga. Ein viser til nærare omtale av gjeldande rett i kapittel 4.2.2 i proposisjonen. I kvotemeldinga vart det gjort framlegg om å innføre eit nytt felles fiskeriløyve til erstatning for konsesjonar og årlege deltakarrettar som gjeld i dag, og Stortinget har slutta seg til dette forslaget.

Ein skil gjerne mellom to typar tildeling av konsesjonar og deltakarrettar i lukka fiskeri, høvesvis nytildeling og erstatningstildeling. Hovudskilnaden er at ved nytildeling kjem ikkje konsesjonen eller deltakarretten til erstatning for ein tilsvarende konsesjon eller deltakarrett, noko som inneber at talet på deltakarar aukar, medan ved erstatningstildeling skjer tildelinga som følgje av at ein annan konsesjon eller deltakarrett vert oppgjeven, til dømes ved utskifting av fartøy eller sal av fartøy for fortsett drift.

Det er ei klar politisk målsetting å sikre stabilitet i dei lukka fiskeria, enten dei er regulerte med konsesjonar eller deltakarrettar. Dette inneber at styremaktene normalt vil vere varsame både med å gjere endringar i inndelinga av konsesjonsgruppene, og med å auke talet på konsesjonar eller deltakarrettar i den enkelte gruppa. Dette er nødvendig for å oppretthalde lønnsemd, og ein sentral føresetnad for at strukturkvoteordningane

skal kunne fungere slik dei gjer i dag. Regelverket er med andre ord meir restriktivt når det gjeld nytildeling enn når det gjeld erstatningstildeling av konsesjonar og deltakarrettar.

Departementet foreslo i høyringsnotatet «flytting av driftsgrunnlag» som kortnamn i lovteksten på erstatningstildeling etter § 14 første ledd bokstav c, fordi dette etter departementets vurdering er ei betre og meir trefande formulering enn både «splitting av driftsgrunnlag» og «overføring av fiskeriløyve».

Advokatforeningen ga uttrykk for skepsis til ei endring i føresegn om erstatningstildeling av fiskeriløyve i § 14. Dei viste til at gjeldande føresegn fastset direkte kva føresegn som gjeld, medan forslaget i høyringsnotatet endrar dette ved å foreslå at departementet kan fastsetje slike reglar i forskrift. Advokatforeningen er prinsipielt usamd i denne tilnærminga frå departementet. Dei viser til at gjeldande lovføresegn ikkje har skapa noko problem i praksis, og at endringa rokkar ved kompetansefordelinga mellom storting og regjering. Departementet si vurdering er at den foreslegne endringa ikkje har særleg praktisk verknad, men bidrar til at tildelingsføresegnene i deltakerloven så å seie er skore over same leist ved at dei føreset ei forskrift før tildeling kan skje. Uavhengig av kva alternativ ein vel, vil det vere slik at departementet i forskrift fastset dei nærare vilkåra for når fiskeriløyve kan erstatningstildest innanfor rammene lova set. Departementet har vist til at gjeldande føresegn i § 17 gjev heimel til å fastsetje forskrift med nærare føresegn om blant anna tildeling. Det vil vidare vere opp til forvaltninga sitt skjønn om erstatningstildeling skal skje dersom vilkåra for dette i forskrifta er oppfylte. Det gjev derfor etter departementets meining eit betre bilete på den reelle rettstilstanden dersom lova er formulert slik at det er ein føresetnad for erstatningstildeling at departementet fastset forskrift om når dette kan skje. Departementet foreslår i proposisjonen å halde ved lag det aktuelle forslaget i høyringsnotatet.

Departementet viser til forslag til endringar i deltakerloven §§ 12–14 og 18–19 og merknader til desse i kapittel 7 i proposisjonen.

1.3.3 Kvotefaktorar

I gjeldande kvotesystem nyttar forvaltninga ulike fordelingsnøklar for å fastsetje årleg kvote til enkeltfartøy. Desse fordelingsnøklane er forma på ulike vis og går under ulike namn avhengig av kva for fartøygruppe dei gjeld, men av praktiske grunnar vel vi å omtale dei som kvotefaktorar i denne lovproposisjonen.

Kvotefaktorane er i dag ikkje omtala i deltakerloven eller havressurslova, men tener likevel som eit bindeledd mellom dei to lovene. Kvotefaktorar vil ofte gå fram av fiskeriløyve som er tildelte i medhald av deltakerloven, og tene som nøklar for fordeling av kvotar i med-

hald av havressurslova. Ein viser til nærare omtale av gjeldande rett i kapittel 4.4 i proposisjonen.

Departementet held i proposisjonen ved lag forslaget frå høyringsnotatet om å ta føresegnene om tildeling og overføring av fiskeriløyve inn i deltakerloven. Samtidig ser departementet det som naturleg å foreslå å ta føresegnene om korleis forvaltninga skal nytte kvotefaktorar for å fordele kvotar på fartøy, inn i havressurslova § 12 om fastsetjing av kvotar for fartøy.

Departementet viser til forslag til endringar i deltakerloven § 15 og havressurslova §§ 11 andre ledd og 12 andre ledd og merknader til desse i kapittel 7 i proposisjonen.

1.3.4 Kvotefastsetjing

Dei sentrale lovføresegnene om fastsetjing av ordinære kvotar finn vi i dag i havressurslova §§ 11 og 12 om høvesvis nasjonal kvote, gruppekvote og distriktskvote, og om kvotar for fartøy.

Departementet foreslår i høyringsnotatet nokre endringar i desse føresegnene. Endringsforslaga har i hovudsak si årsak i kvotemeldinga sitt forslag om innføring av faste kvotefaktorar, som Stortinget har slutta seg til, jf. særleg kvotemeldinga kapittel 3.1.2. Faste kvotefaktorar inneber at ein ikkje lenger skal sjå til fartøygruppene ved kvotefastsetjinga, men fordele nasjonal kvote via disponibel kvote direkte til enkeltfartøy med utgangspunkt i kor stor kvotefaktor fartøyet er tildelt i den enkelte kvotefaktorgruppa. Fartøyet skal i utgangspunktet ha ein kvote som svarer til tildelt kvotefaktor multiplisert med disponibel kvote og dividert med det totale talet på kvotefaktorar i gruppa. Dette vil gjere det noko meir føreseieleg for fartøyeigar kor stor del av disponibel kvote fartøyet vil verte tildelt.

Departementet oppfatta det slik at høyringsinstansane ikkje hadde store innvendingar mot forslaget til endringar i havressurslova §§ 12 og 13 om kvotefastsetjing. Den viktigaste innvendinga, som mellom anna Norges Fiskarlag målbar, er at dei ønsker auka visse om kvotefordelinga. Dei ønsker særleg meir visse om kor stor del av nasjonal kvote som disponibel kvote kan utgjere, noko som vil kunne ha verknad på kor stor kvote den enkelte kvotefaktoren vil bidra med for det enkelte fartøyet.

Departementet viser til at endringsforslaget gjeld korleis ein fordeler kvote mellom fartøy, ved at denne fordelinga no vert knytt direkte til eit system med faste kvotefaktorar som allereie er fordelte til relevante fartøy. Dette vil etter departementet si vurdering gjere regelverket noko meir føreseieleg for aktørane. Når det gjeld kor stor del av nasjonal kvote som skal fordelast direkte til fartøy med kvotefaktorar (disponibel kvote), og kor stor del som skal fordelast på anna vis (restkvote), inneber lovforslaget ei vidareføring av gjeldande prinsipp om at dette vil det vere opp til forvaltninga å avgje-

re i den årlege kvotefastsetjinga innanfor dei rammene Stortinget set. Departementet viser til forslag til endringar i havressurslova §§ 11 og 12 og merknader til desse føresegnene i kapittel 7 i proposisjonen.

1.3.5 Kvoteutveksling

Havressurslova § 14 er i dag lovheimel for spesielle kvoteordningar som omfattar både strukturkvoteordningane og enkelte andre ordningar som samfiske, kvotebytte og slumpfiske.

Departementet foreslo i høyringsnotatet å endre havressurslova § 14 slik at ho mellom anna gjev lovheimel for den nye kvoteutvekslingsordninga som er foreslegen i kvotemeldinga kapittel 3.2, og som Stortinget har slutta seg til. Kvoteutvekslingsordninga vil leggje til rette for leige av kvotar mellom fartøy innanfor reguleringsåret, og har som formål å gje den enkelte fartøyeigar større fleksibilitet til å velje kva fiskeri ho vil prioritere det enkelte år.

Dei fleste høyringsinstansane var positive til forslaget om å innføre ei kvoteutvekslingsordning og viste mellom anna til at det vil innebere ei forenkling og gje fartøyeigarar meir fleksibilitet på kort sikt. Norges Kystfiskarlag innvende likevel mot ordninga at ho bidrar til ei privatisering av ressursane og er i strid med det grunnleggjande prinsippet i havressurslova § 2 om at dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet.

Departementet viser i proposisjonen til at Stortinget har slutta seg til forslaget i kvotemeldinga om å innføre ei kvoteutvekslingsordning. Ein viser vidare til kvotemeldinga kapittel 3.2 for ei vurdering av om kvoteutvekslingsordning bør innførast eller ikkje. Departementet peiker på at forslaget ikkje inneber ei privatisering i strid med prinsippet om at ressursane i havet ligg til fellesskapet. Det er framleis staten som forvaltar ressursane i havet og tildeler fiskeriløyve og kvotar, slik at ein rett til å fiske ikkje vil kunne verte ein privat rett. Ein har likevel til dømes i lang tid hatt ordningar med erstatningstildeling av ulike løyve forutan ordningar som slumpfiske, kvotebytte og samfiske, men desse ordningane må likevel skje innanfor dei rammene lov og forskrift set. Ei kvoteutvekslingsordning som opnar for inn- og utleige av kvotar på kort sikt, vil ikkje innebere noko vesentleg eller prinsipielt nytt i så måte.

Departementet viser til forslag til endringar i havressurslova § 14 og merknader til denne paragrafen i kapittel 7 i proposisjonen.

1.4 Administrative og økonomiske konsekvensar

Denne lovproposisjonen er ei oppfølging av dei tiltaka i kvotemeldinga som Stortinget har gjeve si tilslutning til. Alle tiltaka i proposisjonen har allereie vore gjenstand for ei grundig vurdering, og kvotemeldinga kapittel 7 gjev ein særskild omtale av dei administrative og økonomiske konsekvensane, og konsekvensane for

det samiske folket. Departementet viser til at det såleis ikkje er behov for ytterlegare utgreiningar av konsekvensar i lovproposisjonen.

1.4.1 Konsekvensar for det samiske folket

Ein viser til omtala av Sametinget si rolle i kapittel 3.4 i proposisjonen.

2. Merknader frå komiteen

2.1 Generelle merknader

Komiteen, medlemene frå Arbeidarpartiet, Åsunn Lyngedal, Cecilie Myrseth, Nils Kristen Sandtrøen og Terje Aasland, frå Høgre, Margunn Ebbesen, Guro Angell Gimse, Kårstein Eidem Løvaas og Tom-Charter Nilsen, frå Framstegspartiet, Morten Ørsal Johansen og Bengt Rune Strifeldt, frå Senterpartiet, Geir Adelsten Iversen og leiaren Geir Pollestad, frå Sosialistisk Venstreparti, Torgeir Knag Fylkesnes, frå Venstre, André N. Skjelstad, og frå Kristeleg Folkeparti, Steinar Reiten, viser til framlegg frå Nærings- og fiskeridepartementet til lov om endringar i lov om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) og lov om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova).

Formålet med lovendringane er å leggje til rette for at fiskeriforvaltninga kan følgje opp Stortinget sitt vedtak i Meld. St. 32 (2018–2019) Et kvotesystem for økt verdiskaping (kvotemeldinga).

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Kristeleg Folkeparti og Venstre, viser til framlegg frå Nærings- og fiskeridepartementet. Fleirtalet meiner at framlegget på godt vis følgjer opp vedtaket i handsaming av Meld. St. 32 (2018–2019), jf. Innst. 243 S (2019–2020). Fleirtalet viser elles til merknader og vedtak i handsaminga av Meld. St. 32 (2018–2019).

Fleirtalet viser til at Stortinget ved handsaminga av Meld. St. 32 (2018–2019) slutta seg til at ordninga med tildeling av årleg deltakartilgang for fartøy i lukka gruppe i kystfiskeflåten fell bort. I staden vert det innført ei ordning der alle fartøy i lukka fiskeri vert tildelte fiskeriløyve med tilhøyrande kvotefaktorar på fartøynivå for dei enkelte fiskeslaga. Fleirtalet merkar seg at dette vert ivarettatt gjennom forslag til ny § 12 i deltakerloven i Prop. 137 L (2019–2020). Fleirtalet merkar seg vidare at forslaget til ny § 12 i deltakerloven lovfester eit prinsipp om at fiskeriløyve for kvart enkelt fartøy kan gis for eit bestemt tidsrom. Fleirtalet konstaterer at dette fram til i dag har vore gjeldande praksis med heimel i lov i lukka gruppe i kystfiskeflåten, og at dette dermed ikkje representerer noko nytt prinsipp i fiskerifor-

valtinga. Fleirtalet konstaterer vidare at § 2 i havressurslova slår fast at:

«Dei viltlevande marine ressursane ligg til fellesskapet i Noreg.»

Å lovfeste eit prinsipp om at fiskeriløyve kan gis for eit bestemt tidsrom, vil vere i tråd med dette grunnleggjande prinsippet for norsk fiskeriforvaltning. Fleirtalet vil likevel understreke at ein over fleire tiår har vore sikra at årleg tildeling av deltakartilgang til fartøy i lukka gruppe i kystflåten har vorte fornya så lenge fartøyet og fartøyeigaren til ei kvar tid oppfyller krava som vert stilt ved deltaking i ervervsmessig fiske i lov og forskrift. På same måte er det regelen at konsesjonar i havfiskeflåten har vorte tildelte utan klausular om tidsavgrensing. Fleirtalet vil understreke kor viktig føreseielegheit er for aktørane i ervervsmessig fiske. Fleirtalet legg derfor til grunn at forvaltinga vidarefører ein praksis som sikrar føreseielegheit ved tildeling av fiskeriløyve. Fleirtalet legg derfor til grunn at fiskeriløyve vert tildelte etter dei same forvaltingsmessige prinsippa som har vore gjeldande for tildeling av konsesjonar i havfiskeflåten.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti er svært kritiske til selve lovprosessen og viser til at de lovforslagene Stortinget nå har til behandling, ble sendt på høring før Stortinget behandlet kvotemeldingen (Meld. St. 32 (2018–2019)). Disse medlemmer viser til at det også er flere som var kritiske til dette i sine høringsinnspill, blant annet Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Sjømat Norge, Pelagisk Forening, LO, Fiskekjøpernes Forening, Sametinget og flere fylkeskommuner og kommuner. Disse medlemmer mener at lovarbeidet burde vært utsatt til etter at Stortinget hadde behandlet kvotemeldingen, da det var krevende for høringsinstansene å ta stilling til de ulike forslagene på det tidspunktet høringen fant sted, siden det var uklart hva som ville bli resultatet av behandlingen i Stortinget. Denne prosessen gjør det også krevende for Stortinget å behandle lovforslaget, siden det er uklart hvordan høringsinstansene stiller seg til de lovendringene det nå legges opp til på bakgrunn av Stortingets vedtak. Det vises i denne forbindelse til at Stortinget avviste flere forslag i meldingen, blant annet knyttet til kvotebank og konvertering av strukturkvoter. Disse medlemmer viser til at det etter behandlingen av kvotemeldingen har vært stor usikkerhet knyttet til konsekvensene av vedtakene på flere områder, siden det ble lagt opp til å utrede konsekvenser av vedtakene i etterkant av Stortingets behandling. Dette har ført til at flere sentrale spørsmål i fiskeripolitikken fortsatt er uavklart. Dette skaper usikkerhet og mang-

lende forutsigbarhet for aktørene i en stor og viktig næring.

Disse medlemmer viser til at det i proposisjonen legges opp til å gi departementet vide fullmakter på flere områder.

Disse medlemmer viser også til Stortingets behandling av Riksrevisjonens undersøkelse av kvotesystemet i kyst- og havfisket (Innst. 80 S (2020–2021)) og merknadene som fremkommer der. En sentral del av Riksrevisjonens kritikk går på manglende utredning av hvilke konsekvenser endringer i fiskeriforvaltningen vil ha. Med en slik krass kritikk finner disse medlemmer det underlig at departementet gjennomfører høring i en lovsak for å gjennomføre kvotemeldingen før kvotemeldingen er behandlet i Stortinget. Disse medlemmer vil også peke på at Stortinget fant det nødvendig å gjøre følgende vedtak under behandling av kvotemeldingen:

«Stortinget ber regjeringen – før iverksettelse – foreta konsekvensutredning av eventuelle elementer i beslutningene ved behandlingen av Innst. 243 S (2019–2020) som ikke er konsekvensutredet gjennom meldingen.»

På denne bakgrunn vil disse medlemmer gå imot de foreslåtte lovendringene.

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, meiner at regjeringa har gjennomført lovprosessen på eit tilfredsstillande vis. Lovforslaget er ei rein teknisk oppfølging av forslaga frå regjeringa i kvotemeldinga. Det er viktig for førehandsvissa hjå næringsaktørane å sette i verk vedtaket til Stortinget så raskt som mogleg. Høyringa av lovframlegget vart derfor gjennomført raskt etter at kvotemeldinga vart lagd fram, slik at ein fekk belyst alle dei lovtekniske sidene av kvotemeldinga. Dette var òg viktig.

Fleirtalet har registrert at regjeringa har teke ut av lovforslaget dei framlegga frå høyringa som gjeld dei tiltaka i meldinga som Stortinget ikkje slutta seg til. Regjeringa la ikkje inn nokon nye lovforslag i proposisjonen som følgje av stortingshandsaminga, og det var derfor ikkje sakleg grunnlag for ei ny eller utsett høyring.

Fleirtalet kan ikkje sjå at det er fatta oppmødingsvedtak i handsaminga av kvotemeldinga som rører ved dei lovforslaga som vert fremja. Desse byggjer på tiltak i kvotemeldinga som allereie er konsekvensutgreidde. Fleirtalet meiner det ikkje ville vore naudsynt, og at det i tillegg ville vore uheldig, å sende gjeldande lovforslag på ny høyring og dermed utsetje iverksettinga av kvotemeldinga på ubestemt tid.

2.2 Fullmakter til å fastsetje forskrift vert foreslått lagde til departementet

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, viser til at det i lovproposisjonen vert gjort framlegg om ei endring av mynde til å fastsette forskrift.

2.3 Fiskeriløyve

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, viser til at det i lovproposisjonen vert gjort framlegg om ei endring der årlege deltakarrettar og særskilde løyve vert erstatta av eit sams fiskeriløyve.

2.4 Kvotefaktorar

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, viser til at det i lovproposisjonen vert gjort framlegg om å ta føresegnene om tildeling og overføring av fiskeriløyve inn i deltakarlova og å ta føresegnene om korleis forvaltninga skal nytte kvotefaktorar for å fordele kvotar på fartøy, inn i havressurslova § 12 om fastsetjing av kvotar.

2.5 Kvotefastsetjing

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, viser til at det i lovproposisjonen vert gjort framlegg om at det einskilde fartøyet sin del av disponibel kvote kjem fram av kvotefaktorar tildelte til fartøy med relevant fiskeriløyve (faste kvotefaktorar).

2.6 Kvoteutveksling

Fleirtalet i komiteen, medlemene frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti, viser til at det i lovproposisjonen vert gjort framlegg om å endre havressurslova § 14 slik at ho mellom anna gjev lovheimel for den nye kvoteutvekslingsordninga som det er framlegg om i kvotemeldinga kapittel 3.2, og som Stortinget har slutta seg til.

3. Tiltråding frå komiteen

Tiltrådinga frå komiteen vert fremja av medlemene i komiteen frå Høgre, Framstegspartiet, Venstre og Kristeleg Folkeparti.

Komiteen har elles ingen merknader, viser til proposisjonen og til det som står ovanfor, og rår Stortinget til å gjere følgjande

vedtak til lov

om endringar i deltakerloven og havressurslova
(endringar i kvotesystemet)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst vert det gjort følgjande endringar:

§ 5 a tredje ledd skal lyde:

Kravet i første ledd gjelder ikke i den utstrekning det er gitt tillatelse som unntar fra første ledd i medhold av havressurslova § 23 b fjerde ledd.

Kapittel III Overskriften skal lyde:

Kapittel III Fiskeritillatelser og kvotefaktorer

§ 12 skal lyde:

§ 12 Fiskeritillatelse

Departementet kan gi forskrift om krav om tillatelse for å delta i fiske og fangst i bestemte fiskerier (fiskeritillatelse). Departementet kan fastsette en nærmere definisjon av de enkelte fiskeriene (deltakergruppene) som er underlagt et slikt krav om fiskeritillatelse, herunder hvilke arter de omfatter. Et fiskeri kan begrenses til å gjelde bestemte områder, fiske med bestemte redskaper og fartøy med en viss størrelse.

En fiskeritillatelse gis til fartøyets eier for ett bestemt fartøy. Tillatelsen kan gis for et bestemt tidsrom. Tillatelsen gir ikke rett til å benytte annet fartøy. Andre enn den fysiske eller juridiske person som innehar tillatelsen, kan ikke uten egen tillatelse drive fiske eller fangst med fartøyet.

Departementet kan gi forskrift om tildeling av fiskeritillatelse, også om vilkår for tildeling. Ervervstillatelse må foreligge for at fiskeritillatelse skal kunne tildeles. Bestemmelsene i § 4 tredje ledd og §§ 7 og 8 gjelder tilsvarende for fiskeritillatelser.

§ 13 skal lyde:

§ 13 Lukkede fiskerier

Departementet kan gi forskrift om at et fiskeri reguleres med fiskeritillatelser etter § 12 skal være lukket.

Hvis et fiskeri er lukket, skal det ikke kunne foretas nytildeling av fiskeritillatelser uten etter særskilt beslutning fra departementet etter en vurdering ut fra lovens formål. Nye fiskeritillatelser i lukkede fiskerier skal lyses ut offentlig, med mindre særlige grunner tilsier at utlysning kan unnlates. Lukking av et fiskeri er ikke til hinder for at fartøy uten fiskeritillatelse kan delta i åpen gruppe i samme fiskeri, dersom slik åpen gruppe er opprettet i medhold av § 21.

Ved tildeling av nye fiskeritillatelser i forbindelse med lukking av et fiskeri med tidligere åpen deltakelse, kan det legges vekt på om fartøyet har fangstet et visst

kvantum i det aktuelle fiskeriet i en nærmere angitt tidsperiode. Dersom fiskeriet før lukkingen var regulert med fiskeritillatelse, faller disse bort når det tildeles nye fiskeritillatelse i forbindelse med lukkingen.

Ved åpning av en høstingsvirksomhet som tidligere ikke har vært tillatt, skal nye fiskeritillatelse i lukket gruppe lyses ut offentlig, med mindre særlige grunner tilsier noe annet.

§ 14 skal lyde:

§ 14 *Erstatningstildeling av fiskeritillatelse i lukkede fiskerier*

Departementet kan gi forskrift om at det i lukkede fiskerier kan tildeles fiskeritillatelse til fartøyeier for et bestemt fartøy til erstatning for tilsvarende fiskeritillatelse som oppgis, i følgende tilfeller:

- a) Fartøyeier skifter ut sitt gamle fartøy med et brukt fartøy eller nybygg (*utskifting av fartøy*).
- b) Fartøyeier kjøper eller overtar på annen måte fartøyet for fortsatt drift (*overtakelse av fartøy for fortsatt drift*).
- c) Fartøyeier eller eier av et annet fartøy oppgir tilsvarende fiskeritillatelse (*flytting av driftsgrunnlag*).

Departementet kan gi forskrift om tildeling av fiskeritillatelse etter første ledd, også om begrensninger i adgangen til slik tildeling, og om forhåndstilsagn om fiskeritillatelse etter første ledd bokstav a for et ubestemt erstatningsfartøy dersom fartøyet er forlist, eller fartøyet planlegges solgt uten at eieren har anskaffet nytt fartøy. § 9 gjelder tilsvarende når det er gitt slikt forhåndstilsagn.

Kvotefaktorer som er knyttet til fiskeritillatelse som oppgis etter første ledd, skal tildeles fartøyet som tildeles erstatningstillatelsen, og knyttes til denne. Tilsvarende gjelder ved forhåndstilsagn om fiskeritillatelse etter annet ledd. Departementet kan gi forskrift om slik tildeling av kvotefaktorer.

§ 15 skal lyde:

§ 15 *Kvotefaktorer*

Departementet kan gi forskrift om at en kvoteregulert høstingsvirksomhet som omfatter ett eller flere lukkede fiskerier etter § 13, skal utgjøre en kvotefaktorgruppe. Kvotefaktorene i en kvotefaktorgruppe skal danne grunnlag for tildeling av kvoter til fartøy etter havressurslova § 12. Departementet kan i forskrift fastsette en nærmere definisjon av den enkelte kvotefaktorgruppen, for eksempel hvilke arter og områder den omfatter, og i forskriften gjøre etterfølgende endringer i definisjonen. Ved oppretting av ny kvotefaktorgruppe bestemmer departementet om de nye kvotefaktorene skal lyses ut offentlig.

Departementet skal fastsette et totalt antall kvotefaktorer for den enkelte kvotefaktorgruppen. Det totale antall kvotefaktorer for den enkelte kvotefaktorgruppen kan bare endres ved særskilt beslutning fra departe-

mentet om å øke antall kvotefaktorer etter en vurdering ut fra lovens formål, og bare med virkning fra et nytt kvoteår. De nye kvotefaktorene skal lyses ut offentlig med mindre særlige grunner tilsier at utlysning kan unnlates.

Kvotefaktorer kan tildeles fartøy med fiskeritillatelse i et lukket fiskeri som omfatter den aktuelle kvotefaktorgruppen. Kvotefaktorer som er tildelt et fartøy, skal være knyttet til en bestemt fiskeritillatelse som er tildelt fartøyet. Når det er stilt vilkår om at kvotefaktorer på et gitt framtidig tidspunkt ikke lenger skal være tildelt fartøyet (tidsbegrensning), kan departementet gi forskrift om anvendelsen av kvotefaktorene etter dette framtidige tidspunktet.

Departementet kan gi forskrift om tillatelse til overføring av kvotefaktorer mellom fartøy.

Departementet kan gi forskrift om tildeling av kvotefaktorer, for eksempel om en øvre grense på antall kvotefaktorer per fartøy i den enkelte kvotefaktorgruppen (kvotetak), fordeling av kvotefaktorene i en kvotefaktorgruppe i ulike fartøygrupper og vilkår for tildeling.

§ 16 og § 17 vert oppheva.

§ 18 skal lyde:

§ 18 *Bortfall og tilbakekall av fiskeritillatelse mv.*

En fiskeritillatelse faller bort dersom ervervstillatelsen for fartøyet bortfaller eller tilbakekalles. Departementet kan gi forskrift om anvendelsen av kvotefaktorer som er tilordnet fiskeritillatelsen som bortfaller eller tilbakekalles.

Bestemmelsene i § 10 om bortfall av ervervstillatelse og § 11 om tilbakekall av ervervstillatelse gjelder tilsvarende for fiskeritillatelse.

§ 19 skal lyde:

§ 19 *Tilbakekall av alle fiskeritillatelse i et fiskeri mv.*

Departementet kan gjennom enkeltvedtak tilbakekalle alle fiskeritillatelse i ett eller flere fiskerier.

Departementet kan også avgrense alle fiskeritillatelse i et fiskeri ved å endre definisjonen av fiskeriet i medhold av § 12 første ledd, for eksempel til et snevrere geografisk område eller til et mindre omfang av typer høstingsvirksomhet.

Departementet kan gi forskrift om anvendelsen av berørte kvotefaktorer ved tilbakekall eller avgrensning av fiskeritillatelse.

§ 21 skal lyde:

§ 21 *Begrensninger i adgangen til å delta i enkelte fiskerier*

Departementet kan gi forskrift om adgangen til å delta i et fiskeri hvor det ikke stilles krav om fiskeritillatelse i medhold av § 12, og til å delta uten fiskeritillatelse (åpen gruppe) i et fiskeri hvor det ellers stilles krav om fiskeritillatelse. Det kan i forskriften blant annet stilles krav om at

fartøyeieren, fartøyets fører eller høvedsmannen er registrert i *fiskermannntallet*, krav om tidligere deltakelse i det aktuelle *fisket*, krav til faglige og tekniske forutsetninger, herunder fartøy og utstyr, og *krav* til eiers og mannskaps behov for å kunne drive *fiske*.

Bestemmelser fastsatt etter første ledd kan begrenses til bestemte fartøystørrelser, bestemte *redskaper*, bestemte geografiske områder og bestemte tidsrom. For fangst av kongekrabbe kan det også skilles etter *hvor fartøyeier er bosatt* og hvor fartøyet er registrert.

Uten hinder av bestemmelser fastsatt i medhold av første ledd eller i medhold av kapittel III har personer som er bosatt i Finnmark, kommunene Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen, Karlsøy, Lyngen og Storfjord og de områder med sjøsamisk innslag i resten av Troms og Nordland som Kongen fastsetter, rett til å fiske torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskaper. Retten etter første punktum gjelder bare for den som står i fiskermannntallet og eier et merkeregistrert fartøy under 11 meter. Kongen kan ved forskrift fastsette at bestemmelser i første punktum også gjelder andre fiskerier.

§ 31 første ledd skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av §§ 4, 5 a, 7 tredje ledd, 9, 12, 20, 21 og 24, straffes med bøter eller fengsel i inntil ett år.

II

I lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar vert det gjort følgjande endringar:

§ 11 skal lyde:

§ 11 *Nasjonal kvote, disponibel kvote, restkvote mv.*

Departementet kan *gje forskrift om eit største tillate uttak (nasjonal kvote) for viltlevande marine ressursar målt i kvantum, individ, haustingsdøgn eller andre innsatsfaktorar. Nasjonal kvote skal fastsetjast for bestemte tidsrom. Den nasjonale kvoten utgjer ei øvre grense for den totale mengda kvotar som kan tildelast etter paragrafen her og § 13.*

Departementet skal for kvotefaktorgrupper oppretta i medhald av deltakerloven § 15 gje forskrift som set av ein del av nasjonal kvote til ein disponibel kvote som skal vere utgangspunkt for tildeling av kvotar til enkeltfartøy etter § 12 andre ledd. Den resterande delen av den nasjonale kvoten (restkvoten) kan i forskrifta mellom anna setjast av til open gruppe som er oppretta i medhald av deltakerloven § 21, ekstravoteordningar, sports- og rekreasjonsfiske og kvotar nemnde i § 13.

Departementet kan fastsetje at ein del av *kvotane* skal leverast til tilverking ved landanlegg i bestemte distrikt (distriktskvote). Departementet kan *gje forskrifter om fordeling av og vilkår for utnytting av distriktskvoten.*

Departementet kan fastsetje at ein del av *kvotane* skal leverast til ein bestemt bruk eller i ein bestemt *tilstand*.

I område som er omfatta av deltakerloven § 21 tredje ledd skal det ved tildeling av kvotar av viltlevande marine ressursar, og ved andre former for regulering av desse ressursane, leggjast vesentleg vekt på samisk bruk og kva denne bruken har å seie for samiske lokalsamfunn.

§ 12 skal lyde:

§ 12 *Kvotar for fartøy*

Departementet kan *gje forskrift om kvotar for enkeltfartøy målt i kvantum, individ, haustingsdøgn eller andre innsatsfaktorar. Kvotane kan fastsetjast for visse tidsrom eller per tur og for ein bestand eller samla for fleire bestandar.*

I kvotefaktorgrupper oppretta i medhald av deltakerloven § 15 skal kvoten for fartøyet minst utgjere kvotefaktorane tildelt fartøyet multiplisert med disponibel kvote fastsett i medhald av § 11 andre ledd og dividert med det totale talet på kvotefaktorar i gruppa. Dette er ikkje til hinder for at fartøy kan utveksle kvotar etter § 14, eller at kvoten kan reduserast i medhald av ordning for kvotefleksibilitet over årskifte fastsett etter første ledd.

Når verksemda fell inn under *deltakerloven*, kan kvoten berre haustast med fartøy som det er gjeve ervervs-løyve for, og som kan nyttast i *den aktuelle verksemda*.

Når verksemda ikkje fell inn under *deltakerloven*, kan kvoten tildelast til person eller føretak. Det kan setjast vilkår om registrering i eige register for slik tildeling. Departementet kan *gje forskrift om registeret.*

§ 14 skal lyde:

§ 14 *Årleg kvoteutveksling*

Departementet kan gje forskrift om utveksling av årleg kvote mellom fartøy med ervervs-løyve etter deltakerloven kapittel 2. Departementet kan setje eit tak på kor stor kvote enkeltfartøy kan leige inn og ut kvart år, og fastsetje andre avgrensingar.

Departementet kan gje forskrift om gebyr på kvoteutveksling for å finansiere organiseringa av utvekslingsordninga. Skuldig gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 23 tredje ledd skal lyde:

For den som ikkje er norsk statsborgar eller likestilt med norsk statsborgar i medhald av *deltakerloven* § 5, gjeld omsetningsforbodet for fangst i § 22 fjerde ledd andre punktum.

§ 34 første ledd bokstavene g og h skal lyde:

- g) å ha om bord og bruke utstyr og dokumentasjon som sikrar kontroll med det kvantum som vert *hausta*
- h) utstyr og innretningar for å sikre trygg tilkomst ved kontroll av *fartøy*.

§ 49 skal lyde:

§ 49 *Utveksling av opplysningar mellom kontrollstyresmakter o.a.*

Personell i *departementet* og Fiskeridirektoratet kan utan hinder av teieplikt gje andre kontrollstyresmakter, politi eller påtalemakt opplysningar som har naturleg samanheng med oppgåvene deira etter lova her.

Teieplikt for personell i andre kontrollstyresmakter, politi eller påtalemakt hindrar ikkje at dei gjev *departementet* eller Fiskeridirektoratet opplysningar som er nemnde i første ledd.

Kongen kan fastsetje nærare forskrifter om utveksling av opplysningar etter denne paragrafen.

§ 51 andre ledd skal lyde:

Kongen kan fastsetje forskrift som forbyr fartøy som ikkje er norsk, jf. *deltakerloven* § 5, tilgang til norske indre farvatn, dersom vilkåra for å forby ilandføring av fangsten etter § 50 eller etter paragrafen her første ledd bokstav a, b eller f, er oppfylte.

§ 66 første ledd skal lyde:

Når det er nødvendig for gjennomføring av havforskning eller praktiske forsøk til utvikling av reiskapar, *fangstmetodar* og liknande, kan Fiskeridirektoratet gje unntak frå føresegner som er fastsette i eller i medhald av lova eller anna fiskerilovgjeving. Andre føresegner i lova gjeld så langt dei høver.

III

Lova gjeld frå den tida Kongen fastset. Kongen kan fastsetje at dei enkelte føresegnene skal ta til å gjelde til ulik tid.

Forskrifter og enkeltvedtak gjevne med heimel i deltakerloven eller havressurslova før denne lova tek til å gjelde, skal framleis gjelde dersom dei ikkje strir mot denne lova eller mot forskrifter eller enkeltvedtak som vert fastsette etter at lova her tek til å gjelde.

Departementet kan gje forskrift om overgangsføresegner.

Oslo, i næringskomiteen, den 26. januar 2021

Geir Pollestad

leiar

Tom-Christer Nilsen

ordfører

